Я ніколи не звикну. Я не вмію до тебе звикати.
Це за примхи мої ти так гарно мене покарав.
І приходять світанки, щоденних турбот адвокати,
і несуть під пахвою тисячі різних справ.

Я кажу їм: світанки! Все на світі таке муруге.
Урожай суєти — залишається тільки стерня.
Скільки ми милувались!
І жодного разу — вдруге.
Скільки років кохаю,
а закохуюсь в тебе щодня.